

Asia: VN/28405/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi ilmastolain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Esityksen tavoite

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi ilmastolain muuttamisesta sisältää ilmastolakia koskevan ehdotuksen, jossa kumotaan kunnan ilmastosuunnitelman laatimista koskeva velvoite. Samalla muutettaisiin lain soveltamisalaa niin, ettei ilmastolakia sovelleta kunnan viranomaisiin. Ilmastolakiin ei jatkossa sisältyisi kuntia koskevia velvoitteita. Suomen ympäristökeskuksen lakisääteistä tehtävää päästötietopalvelun ylläpitäjänä jatkettaisiin. Jatkamalla päästötietopalvelun ylläpitoa tuettaisiin kuntien vapaaehtoisen ilmastotyön jatkumista.

Suomen ilmastopaneelin näkemykset

Kunnat ovat osa julkishallintoa ja vaikuttavat paitsi omien toimintojensa kautta mutta myös monella muulla tavalla alueensa eri toimijoiden edellytyksiin vähentää kasvihuonekaasupäästöjään, kuten perustelumuiistiossa on ansiokkaasti tuotu esiin. Kunnat tekevät alueellaan merkittäviä ilmastoratkaisuja liittyen kaavoitukseen, maankäyttöön, liikennesuunnitteluun, julkiseen liikenteeseen, energiayhtiöiden omistajaohjaukseen sekä julkisiin hankintoihin. Tätä taustaa vasten on vaikea perustella, ettei ilmastolakia sovelleta kunnan viranomaisiin.

Usealla kunnalla on jo ilmastotavoite sekä ilmastosuunnitelma. Vuoden 2022 tietojen mukaan tällaisissa kunnissa asui n. 80 % Suomen asukkaista. Tämä kertoo siitä, että useimmilla kunnilla ilmastotyö on käynnissä ja ne varautuvat vihreään ja reiluun siirtymään. Kunnissa tehdään tärkeää työtä ilmastomuutokseen sopeutumisen kannalta, mm. tulevia maankäyttöön ja kaavoitukseen liittyviä ratkaisuja. Suunnittelovelvoitteen ja sitä tukevien määrärahojen poisto uhkaa asettaa kunnat ja niissä asuvat kansalaiset eriarvoiseen asemaan siinä suhteessa, kykenevätkö ne huomioimaan

mm. sopeutumiseen liittyvät näkökohdat päätöksenteossa sekä tekemään ilmastokestäviä hankintoja ja muita ratkaisuja.

Vuoden 2024 ilmastovuosikertomus kertoo hyvin, että Suomella on haasteita saavuttaa EU:n vuoden 2030 päästövähennysvelvoitteensa taakanjakosektorilla. Kuntien toiminta on sisällytetty keskipitkän aikavälin ilmastosuunnitelman (KAISU) ns. poikkileikkaaviin toimintoihin, joilla pyritään vauhdittamaan taakanjakosektorin päästövähennyksiä. Suuret kaupungit, jotka ovat jo tehneet ilmastosuunnitelmia, ovat avainasemassa näiden päästövähennysten toteuttajina. Kaikkia kuntia koskevalla ilmastosuunnitelmavelvoitteella on oma tärkeä lisäarvonsa kansallisessa ilmastotyössä. Velvoite tunnustaa kuntien työn merkityksen ilmastolain mukaisten tavoitteiden saavuttamisessa. Kyse ei ole kuitenkaan ainoastaan ilmastotavoitteiden saavuttamisen hidastumisesta, vaan myös kuntien eriarvoistumisesta sekä reilun ja vihreän siirtymän jakautumisesta epätasaisesti.

Kuntien ilmastosuunnitelmien poistamisesitystä perustellaan valtionalouden sopeuttamistoimilla ja kuntien hallinnollisen taakan karsimisella. Sen sijaan, että ilmastosuunnitelmat olisivat hallinnollinen taakka ja kuluera kunnille, ne ovat oikein toteutettuina mahdollisuus parantaa kunnan taloutta ja edistää alueen elinvoimaa. Asia on tuotu esiin myös perustelumuihistiossa. Kotimaista työllisyyttä tukemalla ja kustannustehokkaita päästövähennystoimia edistämällä valtion kustannukset todennäköisesti vähenevät siihen nähden, että kuntien velvoite laatia ilmastosuunnitelma perutaan.

Perustelumuihistiossa todetaan: ”Jos osa kunnista ei tee ilmastosuunnitelmaa eikä sen seurauksena tee ilmastotoimia, kuntien ilmastotoimien vaikutus ilmastolain mukaisten tavoitteiden saavuttamiseen heikkenee. Toteutumatta jäänyt ilmastovaikutus olisi korvattava muilla toimilla ilmastolain tavoitteiden saavuttamiseksi.” Käytännössä tarvittavat investoinnit jäävät herkemmin tekemättä, kuten useat kunnat ovat esittäneet lakiesityksen kuulemistilaisuudessa. Toimimattomuus puolestaan aiheuttaa kustannuksia valtiolle. Ilmastosuunnitelmien laatiminen ja toteuttaminen on tehtävissä vaivattomasti, vaikka velvoite ilmastosuunnitelmien tekemiseksi olisi laissa. Halutessaan kunta voi tehdä siitä kuitenkin itselleen hyödyllisen työvälineen. Lain velvoite laatia ilmastosuunnitelma johtaa siihen, että pienet kunnat hakeutuvat herkemmin yhteistyöhön muiden kuntien kanssa, jolloin myös ilmastotyön mahdollisuudet avautuisivat niille varmemmin.

Kokonaisuudessaan lakiesityksen perustelumuihistio tuo selkeämmin esiin kuntien ilmastosuunnitelmavelvoitteen myönteiset kuin haitalliset vaikutukset, myös talouden näkökulmasta. Ilmastopaneeli esittää, ettei kuntien ilmastosuunnitelmien tekemisen velvoitetta peruta edellä mainituista syistä. Jokaisen hallituksen olisi tärkeää huolehtia, että politiikkajohdonmukaisuus ilmastokysymysten kaltaisissa pitkäjänteistä työtä vaativissa haasteissa toteutuu yli vaalikausien. Esitys kuntien ilmastosuunnitelmavelvoitteen poistamisesta ei ole johdonmukaista ilmastopolitiikkaa.

Ilmastopaneeli näkee hyvänä, että Suomen ympäristökeskuksen lakisääteistä tehtävää päästötietopalvelun ylläpitäjänä jatkettaisiin. Päästötietopalvelun ylläpito on kuntien ilmastotyön

perusta. Lisävelvoite edellyttää tekijäorganisaatiolle aikaisemmin sovitun määrärahan (50 000 euroa vuodessa), joka on työn merkityksellisyyteen nähden vaatimaton rahasumma.

Karttunen Maria
Suomen ilmastopaneeli